நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13 | 1917௵ செப்டம்பர்௴ | மாதம் 4

GARLAND OF VERSES

செய்யுள் மாலை

ஒன்றே செய்க ஓரோரு காலில்

ஒன்றே செய்க ஒரொரு காலில்
ஒரொரு காலில் ஒன்றே செய்க
ஒன்றே செய்க நன்றாச் செய்க
நன்றாச் செய்க நன்றே செய்க
என்றும் உலகில் ஏற்ற மடைய
ஒன்றும் இதுவே உயர்வழி யாமே

செய்வினை யேதும் திருந்தச் செய்யென
மெய்வழி கூறினர் மேதக் கோரே
அதனால்
ஆடும் போழ்தில் அகமகிழ்ந் தாடுக
தேடும் போழ்தில் தீரத் தேடுக
கற்கும் போழ்தில் கருத்தொடுங் கற்க
நிற்கும் போழ்தில் நிலையில் நிற்க
அரைகுறை யாகச் செய்வன அனைத்தும்
நிறைவுற வில்லை நெடுங்கா லத்தும்
அதனால் அன்பநீ
ஒன்றே செய்க ஒரொரு காலில்
ஒன்றே செய்கதை நன்றாச் செய்கவே. (1)

விண்மீன்

1. என்னே நின்னெழில் என்னே நின்னொளி
மின்னி மின்னி விண்ணின் விளங்குவை
மின்னுந் தன்மையால் மீனே யாயினை
விண்ணின் விளங்கலால் விண்மீ னாயினை
மண்ணிற் கருங்கடல் வாழ்மீ னென்ன
விண்ணிற் கருங்கடல் மேவினை நீயே
என்னே நின்னெழில் என்னே நின்னொளி
மன்னும் வானில் வயிர மணியென
மின்னுநின் ஒளியை என்னெனப் புகழ்வேன்.

2. கதிரவன் மேற்பாற் கடலிற் குளித்ததும்
முதிரக் காரிருள் மூடிக் கொண்டதும்
ஒளிமுகங் காட்டிநீ வெளிவரு கின்றனை
அளியுற இரவெலாம் அலர்கின் றனையால்
என்னே நின்னெழில் என்னே நின்னொளி
மன்னிய வானில் வயங்குவிண் மீனே.

3. ஆழ்கடற் பரப்பில் அருங்கலம் உகைக்கும்
வாழ்வினைக் கொண்ட மாலுமிக் கொருநீ

சிறியதோர் ஒளியாற் பெருந்துணை யாகிக்
காரிரு ளதனினும் காட்டுவை வழியே
நின்னொளி யிலதேல் நிலதடு மாறி
அன்னவன் அல்லல் அடைந்திடு வானே
என்னே நின்னெழில் என்னே நின்னொளி
மன்னிய வானில் வயங்குவிண் மீனே.

4. உற்று நோக்கின் ஊசி நாட்டவும்
வெற்றிட மின்றி விண்ணிட மெல்லாம்
கொண்டே சிறிதும் பெரிதுமாக் குலவி
அண்டுநின் அழகை என்னென் றறைவேன்
உன்னுடை யுறவா உற்ற சில்லோர்
தங்நிலை மாறாது தங்குதல் காண்பேன்
மாறி மாறி வயங்கலுங் காண்பேன்
சிறிய எரியாச் சிந்தலும் காண்பேன்
ஒருகால்
வாலுங் கொண்டு வருதல் காண்பேன்
நீளும் உருக்கொடு நிலவுதல் காண்பேன்
இவ்வா றெல்லாம் இலங்குறு நீயே
செவ்விய ஞாயிறு சிரத்தினைக் காட்டலும்
ஒளிக்கின் றனையிலை ஒளிக்கின் றனையே
களிப்புறு காலம் காரிருள் நினைக்கோ
அறைமதி எனக்கிதை அன்புடை உடுவே
தறைமிசை இதனைச் சாற்றுவா ரிலையே
மன்னிய வானில் வயங்குவிண் மீனே
நின்னியல் தன்னை நிகழ்த்துவை நீயே.

பத்திராதிபர்.

WHO IS A QUALIFIED TEACHER?

நல்லாசிரியர் எவர்?

உலகத்தில் மானிடராய் ஜன்மிப்பது பாக்கியமன்றே, அப் பாக்கியத்திலும் உபாத்திமைத் தொழிலை ஏற்கும் ஒருவர் பெரும்பாக்கியத்தை அடைகிறார். எவ்வாறெனில், அவர் பரோபகாரமுடையவராகி, குழந்தைகளுக்குப் பேரறிவும், இராஜாங்கத்திற்குப் பெருங் கீர்த்தியும், இராஜபக்தியும் உண்டாக்குகின்றார் என்பதற்குச் சற்றும் ஐயமில்லை.

வையகத்தில் பலர் அநேக சாஸ்திர வித்தைகளைக் கற்று, உத்தியோகஸ்தர்களாகவும் வியாபாரிகளாகவும் விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் நாட்டிற்குச் சிறிதும் பெரிதுமான நன்மைகளைச் செய்கின்றனர். சிலர் ஏதும் செய்யாமலே, தாங்கள் க்ஷேமமாக இருக்கவும், அதிக திரவியம் சம்பாதித்துக்கொள்ளவும் எண்ணமுடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அவ்வெண்ணங்களும் ஆசைகளும் நல்லாசிரியரிடத்தில் நிலைகொள்ளா; அவர் தம் அலுவலை உண்மையாயும் திருப்திகரமாயும் செய்து முடிப்பவர் ஆவர். அவ்வாறு செய்வதினால் அவர் குடிகளிடத்தில் நன் மதிப்பும், துரைத்தனத்தாரிடத்தில் நற்பெயரும் கீர்த்தியும் அடைவார். முற் காலத்தும் இக் காலத்தும் பெரிய தனவான்கள் அதிக திரவியம் செலவழித்து, சத்திரம், சாவடி, கிணறு, குளம் முதலியவைகள் கட்டியும் வெட்டியும் வைத்து, இன்னும் ஏழைகளுக்கு அநேக தர்மம் செய்தலினால், அவர்கள் உயிரோடு ஜீவிக்கும்போதும் இறந்த பிறகும் நற்பெயரும் கீர்த்தியும் அடைகிறார்கள். அப்பொருள்களே அவர்களின் குணங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. நல்லாசிரியரும் அவ்வாறு ஒப்பாவார். ஆசிரியரின் சம்பளத்தை நோக்குகையில் அதிகமும் விசனிக்கத்தக்கதே. ஆயினும் அவர் தம் சிரமத்திற்குத் தக்கவாறு இருதரத்தாரிடமும் திரவிய சகாயத்தை அடைவார் என்பது திண்ணம்.

அதிக திரவிய சகாயமடைய வேண்டிய போது
விஷயங்களாவன

1. கட்டடம் — அதிக சந்தடி இல்லாத இடத்தில் சுகாதார முறைகள் நன்கு அமைந்த கட்டடம் வேண்டும் அதில்

வெளிச்சம் ஆகாயம் வியாபித்திருக்கப் போதுமான ஜன்னல்கள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் குழந்தைகளுக்கு வியாதி உண்டாகும் வகுப்பு அறைகளில் அனுவசியமான சத்தம் இரைச்சலில்லாமலிருக்க ஏற்ற சாதனங்களும் அமைத்திருக்கவேண்டும். பொதுவாய் தரை, சுவர்கள், படங்கள், மியூசியம், பாடக்கிரம அட்டவணைகள், மாணுக்கரின் நடை, உடை பாவனை முதலியவற்றால் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் தாராதரத்தை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இன்னும் ஆசிரியரின் குணங்களாலும் அறியலாம். சிலர் ரெஜிஸ்தர் முதலிய ரெகார்டுகளைத் திருப்திகரமாக வைத்துக் கொள்ளாமல் தங்கள் பெயரையும் பெருமையையும் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நல்லாசிரியர் தம் மனம் அறிய உள்ளபடியே உண்மையாய் எக்காரியங்களையும் செய்யத் துணிவார்.

2 மியூசியம் — ஒரு தொழிலாளி தன் தொழிலுக்குப் பற்பல ஆயுதங்களைச் சேகரித்து, அதனைதன் தொழிலுக்கு உபயோகிப்பது போல் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியரும், மாணுக்கர்களும் பல உபகரணங்களை, வாசகம், கணக்கு, பூகோளம் சித்திரம், இயற்கைப் பொது அறிவு, இவை முதலிய எல்லாப் பாடங்களுக்கும் வேண்டிய கருவிகளைக் கூடியமட்டும் செலவின்றி பிரயாசத்துடன் சேகரித்துக் கொள்ளுவார்கள். இவ்வாறு அவைகளை அதிகமாயும் அழகாயும் வைப்பது தற்கால நூதன போதனை முறைகளில் முதன்மையாம்.

3. தோட்டம் — பயிர்த்தொழில் செய்து ஜீவிப்பது நம் தேசத்தின் முதன்மையான தொழில். இதுகண்ட டிப்பார்ட்டுமெண்டார் தோட்டம் அவசியம் என்றும், சிறுவர்களுக்கு இளமையிலேயே கற்பித்து விவசாயத்தை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்துகிறார்கள். இத்தோட்டத்தை வைத்துப் போதிக்க சந்தர்ப்ப மில்லாத இடங்களில் விஷயங்களை உபகரணங்களால் போதிக்க வேண்டும்.

4. வாசகம்—மாணுக்கர் பெரியவர்களாகி, நல்லொழுக்கம், சுத்தம், ஜீவகாருண்யம் முதலிய நற்குணங்களில் சிறந்து, பெரியோர்களிடத்திலும், சபையிலும் கூச்சம், நாணம் பயமின்றிப் பேசவும், வாசிக்கவும், எழுதவும் இதன் கருத்தாயிருக்கிறது போதிக்கும்போது சிறு வகுப்புகளுக்குக் கோவையாய் நாள்

ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு பிரகரணமாயும் பெரும் வகுப்புகளுக்கு இரண்டு பிரகரணங்களாகவும் கற்பிப்பது மேலானது. ஆசிரியருக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் விருத்திசெய்ய இடமுண்டாகிறது. பெரும பாடத்தைக் கொடுப்பதால் ஆசிரியருக்குத் துன்பமும் தேக அசௌக்கியமும் நேரிடும்.

5. செய்யுள், எழுத்து, சித்திரம் — நம்மால் கூடியமட்டும் சிரத்தையோடு இராகத்துடனும், கூடிய உருவங்களோடும் முறையே அவைகளைக் கற்பிக்கவேண்டும். பாடகர்களாகவும் சித்திரக்காரர்களாகவும் ஆக்கவேண்டியது இதன் நோக்கமல்ல. எழுத்து பள்ளிக்கூடத்தின் மாணாக்கரின் ஆபரணமாகும், அதைக் கூடியமட்டும் தேர்ச்சி செய்யவேண்டும்.

6. கணக்கு — இப் பாடமும் வாசகத்தைப்போல் முக்கியமாகி அவர்களுக்கு அதிக பலாபலனைத் தரும். கற்பிக்கும்போது சிறு வகுப்புகளுக்கும் பெரிய வகுப்புகளுக்கும் சிறிய மனக் கணக்குகளே உத்தம பீடிகைகளாம். அச் சிறு வகுப்புகளுக்கு ஒரேவித அப்பியாசத்தை பல உபகரணங்களாலும் வார்த்தைகளாலும் மாற்றி மூன்றுவார கால அளவு வரைக்கும், பெரிய வகுப்புகளுக்கு ஷை முறையே ஒன்று அல்லது இரண்டு வாரமளவும் விட்டு அப்பியாசங்களோடும் கற்பிக்கலாம். வாசகம், கணக்கு, சொல்வதெழுதல் முதலியவைகளை மாணாக்கர் செய்யும் தருணங்களில் கண் கூர்மையாயிருந்து, அவர்களின் தப்பிதங்களையும் பார்த்துத் திருத்தித் தேர்ச்சிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

இவ்வாறு தன் கடமைகளை பாராட்டுகிறவரும் செய்பவருமே நல்லாசிரியர் எனப்படுவார்; அதிகாரிகளால் ஏற்பட்டுள்ள சகல நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவர் ஜீவிக்கும்போது தமக்கு எதிரில் நற் பெயரும், பெருமையும், இறந்தபின் இறவாப் பெயருமுடையாராகி, அவரின் நற்குணங்கள் பலராலும் எடுத்து நன்கு மதிக்கப்படும் நல்லாசிரியரைப் போல் நமது ஆயுள் பரியந்தம் நடப்போம்.

K. ARULANANDAN,
II Asst. St. Antoney's Elmy. School,
Uppilipalyam, Coimbatore.

A PROVERB — EXPLAINED

'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்'

சம்பாஷணைக் களம் — ரங்கோனிலுள்ள ஓர் பாடசாலை

சம்பாஷணைக்காரர் — பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயரும் உதவி உபாத்தியாயரும் —

(உதவி உபாத்தியாயர் படிப்பித்த 3-வது வகுப்பு பரீக்ஷிக்கு மதிகாரிகளால் பரீக்ஷிக்கப்பட தகவலாய்க் காணப்பட்டது. அதன்பேரில் அதிகாரியானவர் குறைவைச் சீர்திருத்தக் கண்டிப்பாய் எழுதினமையால் தலைமை உபாத்தியாயர் உதவி உபாத்தியரோடு பேசுகிறார்.)

தலைமை உபாத்தியாயர் — என்ன உபாத்தியாயர், இப்படிப் போகுமென்று கனவிலுங் கருதவில்லையே. என்ன அப்படியென்றாலுங் கொஞ்சமாவது பிசகு இல்லையா? இவ்வளவில் இருந்தால் என்ன பாடந்தான் நடந்திருக்கும்?

உதவி உபாத்தியாயர் — ஐயா! நீங்கள் அறியாததில்லையே. உங்களை யறியாமல் என்னதான் நடக்கும், நானென்னசெய்வேன், முந்தினவர் ராஜினாமாச் செய்துபோன பின் 3-மாதம் சும்மா வெறுமனே சுற்றினார்கள் பிள்ளைகள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். நான் வந்து இன்று சரியாய் ஒன்று குறைய 30-நாட்கள்மட்டுமே யாகிறது. பின்னை யதற்குத் தக்கபடி தானே இருக்கும்.

தலைமை உபா. — எத்தனை நீர் சொன்னால்தா னென்ன? படித்துக் கொடுப்பவருக்கு இது ஒரு மலையா? ஒரு மாதத்துக் குள் தான் ஒரு வருஷப் படிப்பையுங் கொடுத்து விடலாமே — படித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்துச் செய்தால், 30 நாளைக்குள் தான் முந்தினது பிந்தினது சமூலமும் மூட்டிவிடலாமே. உம்மைப் போன்ற உபாத்தியாயருக்கு இது பெரிய காரியமா? மெற்றிக்கிலேஷன் பரீக்ஷையிற் தேர்ந்திருப்பவர் 3-ம் வகுப்புப் படித்துக் கொடுக்கிறது எவ்வளவு இலேசு, கூடவும் மூன்று வகுப்புகளை இந்த ஒரு மாதத்திற்குள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரலாமே. சின்னக் காரியத்தை வைத்தே எவ்-

வளவோ செய்யலாமே. செய்பவேண்டுமானால், அரைமணி நேரத்தில் ஒரு பையனை அரைமனிதனாக்கலாம்; முழுமணி நேரத்திலவனை முழுமனிதனாக்கிவிடலாமே; ஓய், என்னண்டைக் கொடுத்துப் பாரும், வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதமென்பதை நீவிர் கேட்டதில்லையோ.

உதவி உபா. — (அதிக அமர்ந்த மனத்தோடு) என்னதோ மடமடவென்று பேசிவிட்டீர்கள். தங்களுக்குத்தான் பேசத் தெரியுமென்று, சாகப் போகிற கிழவிகூடத்தான் ஐந்தாறு சாதிக்கிறவள் போல் பேசத்தான் செய்வாள். என்னதோ வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதமாம், அரைமணி நேரத்தில் அரைமனிதனாக்கலாமாம், பின்னை உங்கள் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தயவு செய்து ஒரு மணிநேரம் படித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் பின் பறத்திவிடுங்களேன் வெவ்வேறிடங்களுக்கு, ஏன் வீணே பணஞ் செலவழிக்கிறீர்கள். பழமொழியின் அருத்தந் தெரியாவிட்டாலும் என்னதோ படபடென்று பறையடிக்கிறீர்கள். நன்றாயிருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட ஆளைத்தான் நானுந் தேடி நின்றேனிதுவரையும்.

தலைமை உபா. — (சற்றுக் கோபமாய்) அப்படியென்ன என்னை மதித்துவிட்டீர். எச்சரிக்கை, படித்துக் கொடுக்கத் தெரியாவிட்டாலும் வாயைப்பாருங்கள். பழமொழியென்றாலென்னவென்று தெரியாவிட்டாலும் புரட்டுகளைப் பாருங்கள், இவருக்குத்தானைந்தாறு அருத்தங்கள் தெரியும்போலும். ஓய், கேளும் கதையை: ஒரு ராஜன் தன் மந்திரியைச் சிறையாக ஒரு கோபுர உச்சிமாடியில் வைத்துவிட்டான் ஏதோ குற்றத்தின் பொருட்டு. அவன் பெண்சாதி தினசரி அதன் அடியில் வந்து அழுது கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து அவன் ஒரு வண்டின் தலையில் சற்று நெய்பூசி இடுப்பில் ஓர் மெல்லிய நீளமான பட்டு நூலையும் பின்னதன் அந்தத்தில் வேறொரு மெல்லிய நூலையும் அப்படியே பின் படிப்படியாய் கயிறுகளையும் வடங்களையும் கட்டிவிடச் சொல்லினான். அப்படிச் செய்யவும் வண்டு நெய் வாசனைபற்றி மேலே கோபுர ஜன்னல்வரை சென்றது. பட்டு நூல் எளிதாக விருந்தபடியால் வண்டுக்குக் கனமே தோன்றவில்லை. மந்திரி முதலிற் பட்டுநூலைப் பிடித்தவன் பின்னைவ்-

வொன்றாய் மேலெழுத்துக் கடைசியில் வடத்தை ஜன்னலிற் கட்டிப் பின் அதின் மூலமாய் ஒடித்தப்பினான். இப்படி அற்ப ஏதுவினால் மந்திரி பெரிய காரியத்தைச் செய்தான். இப்படிச் சொல்லப்போனா லின்னும் எத்தனை? இன்னமுங் கேளும் — பலசாலியான ஒரு மனிதனிருந்தான். அவனை ஒருதடவை 100 பேர் சூழ்ந்துவந்து எதிர்த்தனர் உயிரை வாங்க. அவன் கைவசம் ஆயுத மொன்றுமில்லை. கடைசியில் ஒரு கழுதையின் தாடை யெலும்பு ஒன்று கிடைத்தது. அதைக் கொண்டே அவ்வளவு பேரையு மொருங்கே சாவடித்து விட்டான். இப்படிப் பலசாலி இருக்கிறான் கேளும். சும்மாவா; வல்லவன் பம்பரம் மணலிலு மாடும் என்கிறார்கள். நீர் என்னத்தைக் கண்டீர், மதலைப் புத்திக்காரர், சிலம்பம் கற்றவன் ஒரு சிறு கம்பினால் தன்னை யெதிர்த்துவரு மெத்தனையோ பேரையும் எளிதின் மடக்க வல்லமையுற்றவனா யிருக்கிறான். இப்படியிருக்கப் பழமொழியைப் புரட்டுகிறேன் என்றீரே. உம்மாலே ஒன்றும் முடியவில்லை யென்றால் அந்தப் பேச்சா. இவரைந்தாறு அருத்தங் கண்டார். சும்மா சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு ஆம் என்று போகக்காணோம். ஏலமாட்டாத ஆண்பிள்ளைக்கு வாயைப்பாறேன் என்று உம் பெண்சாதியு மும்மைக் கேலி பண்ணப்போகிறாள். இனி சரியாய்ப்பாரும் வகுப்பை.

உதவி உபா. — (சற்று இரங்கிய குரலோடு யாதொரு கோபமுங் கொள்ளாமல்) ஐயா, சற்று நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். பின் நிதானித்துப் பேசுங்கள். எங்கள் ஊரின்கண் புஜபல பராக்கிரமம் பொருந்திய சுத்தவீர னொருவ னிருந்தான். அவனைக் கண்கொண்டு பார்க்க முடியாது. பார்க்கவே நடுக்கங் கொள்ளும், அடித்துக் கொன்றாலும் ஆறுமாதஞ் செல்லும், மிதித்துக் கொன்றாலும் 3-மாதஞ் செல்லும், அவனுக்குக் காலில் ஒரு மைக்கூர் வந்ததுதான் தோஷம், 3-நாளில் உயிரை வாங்கிப் பிணமாகக் கிடத்திவிட்டது. அந்தோ முண்டனென்றோர் மூர்க்கம் பொருந்திய மனுஷ னிருந்தான். அவன் கைவிழுந்த இடமெல்லாங் கணக்கற்றபேர் கைலாசம் புகுவர், அவன் விழுந்தாலோ ஆயிரம்பேர் யமபுரி செல்வர். சண்டையிட அஞ்சாத சிங்கம். இவனொரு நாள் ஒரு சோலைவாய் நுழையுங்காலை, ஏதோ ஒரு கம்பு இவனது மூக்கில் இடித்துவிட்டது.

உடனே வீழ்ந்து இறந்துபட்டானன்றோ! எவ்வளவு பரிதாபம்! உலக்கையாற் புடைத்துக் கொன்றாலும் ஒன்பது மாதஞ் செல்லும் — சிறுகம்பு — ஒரு முறியில் அதை ஒன்பது சல்லியாக்க வல்லவன், அதுவே இவனைக் கொல்லும் ஆயுதமாய் நின்றதல்லவோ? இத்தோடா போய்விட்டது. இன்னமும் கேளுங்கள் — பார்த்தாற் கண்ணைப்பறிக்கு முருவத்தையுடைய கம்மாள னொருவனிருந்தான். அவன் நடை வெள்ளாட்டின் நடையை யொத்தது. தன்னை யெதிர்க்க யாதொரு ராஜனுமில்லையென் றெண்ணமிடும் ராஜாவின் நடையு மிவன் நடைக்கு ஈடல்ல, இவன் வீரமு மப்படித்தான். அவன்போன போக்குமப்படித்தான், குளக்கரையை யடுத்த வரப்புத் தட்டினதுதான் தோஷம். உயிரைவிட்டான் உடனே. என் சின்னையா மகனும் நானும் ஒருநாள் உலாவப்போனோம். அவன் இத்தனைக்குங் குனிந்துதான் நடப்பான். ஒரு சிறு புல் தட்டிவிட்டது. கைதவறினனன்று. இன்னமும் எத்தனை? சோறுவிக்கிச் செத்தவர்க ளில்லையா? முள் தைத்து மாண்ட மகான்க ளில்லையா? ஆ வென்று கொட்டாவி விடுத்து திறந்த வாய் மூடு முன்னே அன்னாருடைய வாழ்வு முடிந்துபோகிற தில்லையா? குத்துதே வென்கிறான், உடனே சவமாக விழுகிறானே. எப்பேர்ப்பட்ட வல்லவனாயிருந்தாலென்ன? வலிமை படைத் தென்னை? ஒரு சின்னஞ் சிறு கருவி யவனை உயிர் வாங்கும் ஆயுதமாய் நிற்கிறதே. ஆயுதமென்றால் உயிரை வாங்குங் கருவியன்றோ? ஆக எப்பேர்க்கொத்த வல்லவனுடைய உயிரையுங் கடைசியாய் மாய்ப்பது அற்ப ஏது வல்லவா? சரியான அருத்தம் இதுதான். யோசித்துப் பாருங்கள். கசடறக் கற்றவர்கள்தாமே. உலக நடவடிக்கையைக் கவனிக்கிறபொழுது நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான். ஆனாற் செவ்வனே கூறின் இதுவே பழமொழியின் விரிவுரையாகும்.

தலைமை உபா. — (தணிந்த புத்தியுடன் மிகவும் சடைந்து கொண்டு) சரிதான் சரிதான். நாங்கள் படிக்கிற காலமெல்லாம் அர்த்தம் அதுவே. நீங்கள் நூதனமாய்ப் படிக்கப்போய் இந்த அர்த்தமெல்லாஞ் சொல்ல வருகிறீர்கள்போலும். மண்ணாங்கட்டி அர்த்தங் கிடக்கட்டும். வேலையைச் சரியாய்ப் பாரும். ஏது எப்படியும் போகட்டும்.

உதவி உபா —

'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே'

ஆகையால், நூதன காரியங்களையும் படிக்க வேண்டியதுதானே. எல்லாந் தெரிய வேண்டியது அவசியமே — (சற்று நில்லு) — நல்லது சரியாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுவேன். நீங்கள் யோசிக்க வேண்டாம்.

தலைமை உபா. — ஆமாம் உபாத்தியாயரே. அதுதான் சொல்லவந்தேன். நல்லது, போவோம். (போகிறார்கள்.)

JAMES G. SUNDRAM,
The Kellett High School,
Triplicane, Madras.

STORY TELLING
கதை சொல்லல்

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 70)

19. ஒரு நாள் புரவலன் மகன் — காவலாளர்களை ஏமாற்றிவிட்டு அரண்மனையினின்றும் வெளியேறி, தான் முதல் முதல் குரங்குக் குட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வந்த ஆலமரத்தருகே போனான். தான் முதலில் பார்த்த ஆலமரம் அவன் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை. அது இருந்த இடத்தில் எரிந்த சாம்பல் மலை ஒன்று காணப்பட்டது. அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி துக்காக்கிரந்தனாய் அரச குமாரன் வழியில் கிடைக்கும் கனிவர்க்கங்களைப் புசித்துக் கொண்டே நெடுநாள் பிரயாணஞ் செய்தான். அவன் கால்கள் சோர்வடைந்தன; ஆயினும் மனம் சிறிதும் சலிப்படையவில்லை. இவன் இவ்வாறாகப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டு காடு மலை வனாந்தரங்களை எல்லாம் கடந்து போகும் போது வழியில் ஒருவன் ஒற்றைக் காலில் நின்று கொண்டு, 'நான் ஒருதரம்தானே பார்த்தேன். மீட்டும் ஒருகால் என் கண்ணுக்குப் புலப்படமாட்டாயா' என்று கதறிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். பார்த்திபன் புதல்வன் அவனருகிற் சென்று, 'ஏன் இவ்வாறு புலம்புகின்றாய்? உன் விருத்தாந்தத்தைச் சொல்' என்று கேட்டான். 'ஏ வழிப் போக்கனே, நான்

ஓர் இராஜகுமாரன். வேட்டை யாடுவதற்காக இந்தக் கானகத்திற்கு வந்தேன். வேட்டையாடி ஊருக்குத் திரும்பும் சமயத்தில் யவ்வனமும், அழகும் வாய்ந்த பெண் ஒருத்தி, 'நான் எரிந்து போகின்றேனே! நான் எரிந்து போகின்றேனே! என்னை யாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே! என்னையாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே' என்று சொல்லிக் கொண்டே எனக் கெதிரே போவதைப் பார்த்தேன். அது முதல் இவ்விடத்தை விட்டு அப்புறஞ் செல்லாமல் இவ்வாறே வருந்திக் கொண் டிருக்கிறேன்' என்று பகர்ந்து, 'நான் ஒருதரம்தானே பார்த்தேன் மீட்டும் ஒருகால் என கண்ணுக்குப் புலப்படமாட்டாயா' என்று வருந்தத் தொடங்கினான். இவைகளைக் கேட்ட இராஜகுமாரன், 'மலர் மங்கையை ஒத்த மடந்தையை எரித்த மகாபாவி நான்தான். நான்தான் அவள் கணவன். அவள் எந்த வழியே சென்றாள் என்பதைத் தாங்கள் சொல்ல இயலுமோ' என்று வருத்தத்துடன் சொன்னான். வழியில் காணப்பட்ட இராஜ குமாரன் அவள் சென்ற திசையைக் காண்பித்தான். அரச குமாரனும் தன் மனைவியைத் தேடிச் செல்லப் புறப்பட்டான். வழியில் நின்று அவளுக்காக ஏங்கிக்கொண் டிருந்தவன், 'ஏ வழிப்போக்கரே, உமது மனைவி உமக்குக் கிடைக்கும்படி நான் நாள்தோறும் கடவுளை நோக்கிப் பிரார்த்தித்துக்கொண் டிருப்பேன். அவள் உமக்குக் கிடைப் பாளாயின் எனக்கு அவளை ஒருதரம் காண்பித்துவிட்டுப் போக வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அதை நீ மறவாம லிருக்கும் பொருட்டு என் ஞாபகார்த்தம் இந்த இருப்புத் தடியைக் கொடுக்க எண்ணுகிறேன். இந்தத் தடிக்கு ஓர் அற்புத குணமுண்டு. யார் வசத்தில் இது இருக்கின்றதோ அது அவர் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும். யாரையாவது புடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணி, அவர்கள்மீது ஏவினால் அவர்கள் எங்கிருப்பினும் அங்கே சென்று அவர்களை நையப் புடைத்துவிட்டு வரும். இத்தகைய இருப்புத்தண்டம் உம்வசம் இருப் பின் உனக்கு உபயோகமாகும். இதை நீர் வைத்துக்கொள்ளும். என் வேண்டுகோளை மாத்திரம் மறவாதீர்' என்று சொல்லித் தன் இருப்புத் தண்டத்தை அவன் வசம் கொடுத்தான். மன்னவன் மகன் இருப்புத் தண்டத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவனுக்கு வந்தனம் புரிந்துவிட்டு மேலே செல்லத் தொடங்கினான்.

20. நாள் பல சென்றன. தன் மனைவி போன இடம் இவனுக்குப் புலப்படவில்லை. ஆயினும் மன்னவன் மகன் தான் கொண்ட எண்ணத்தை மாற்றவில்லை. காடுகளையும் மலைகளையும் கடந்து போய்க்கொண்டேயிருந்தான். வழியில் அவன் ஒரு பாலைவனத்தை கடக்க நேர்ந்தது. அதற்கும் இவன் சலிக்கவில்லை. அதில் மிக வருத்தத்துடன் நடந்து போகும் போது அதன் நடுவே ஒரு சோலையும் தடாகமும் அவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டன. வெயிலில் வருந்திய அவன், தடாகத்தையடைந்து கைகால்களைக் கழுவிக்கொண்டு நீர் அருந்தி சோலையின் ஒரு புறத்தில் இளைப்பாற உட்கார்ந்தான். அப்போது யாழோசை ஒன்று அவன் செவியிற்பட்டது. அவ்வோசை மிக இனிமையாக இருந்தமையின் அது எங்கே இருந்து வருகின்றது என்பதை அறிய அவ்வழியே சென்றான். சோலையின் ஒரு புறத்தில் முப்பது வயதுள்ள யவ்வனபுருஷன் யாழ் வாசித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். அவ்வியாழோசையின் இனிமையால் பக்ஷிகளும், மிருகங்களும் அசைவற்று சித்திரம் போலிருந்தன. ஆடவனும் யாழ் வாசித்து முடிந்தவுடன், 'நான் ஒருதரம்தானே பார்த்தேன். மீட்டும் ஒருகால் என் கண்ணுக்குப் புலப்பட மாட்டாயா' என்று வருந்தினான். இவன் வருந்துவதைக் கண்ட அரசிளங் குமரன் அவனை, 'நீ யார்?' என்று வினவினான். யாழ் வாசிப்போன் 'யான் ஒரு வர்த்தகன் மகன். இந்த வழியே போய்க்கொண்டிருக்கும் போது யவ்வனமும் அழகும் வாய்ந்தபெண் ஒருத்தி, 'நான் எரிந்து போகின்றேனே. நான் எரிந்து போகின்றேனே! என்னை யாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே! என்னை யாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே!' என்று சொல்லிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்தேன். அதுமுதல் யான் இங்கேயே இருக்கின்றேன்' என்றான். அரசிளங் குமாரன் தன் வரலாற்றை வர்த்தகன் மகனுக்குத் தெரிவித்தான். வர்த்தகன் மகன் தன்வசத்துள்ள யாழை அவனுக்குப் பரிசாக அளித்து தன் ஓசையை கேட்டோர் யாவரையும் தன் வசப்படுத்தும் அரிய குணம் இதற்கு உண்டு என்று அதன் ஆற்றலையும் பகர்ந்தான். அரசிளங் குமாரன் வந்தனத்துடன் அவ் வியாழை ஏற்றுக்கொண்டு, தான் மனைவியைக் காணப்பெறின் அவனிடம் தன் மனைவியுடன் அவசியம் வருவதாக வாக்களித்து மேலும் செல்வானாயினன்.

21. மீட்டும் நாள் பல சென்றன. அரச குமாரனுக்கு வழியில் நேரிட்ட இடையூறுகள் எண்ணிறந்தன. ஒரு நாள் ஒரு மலையடிவாரத்தண்டை அரசிளங் குமரன் வரும்படி நேர்ந்தது. அந்த மலையைக் கடந்தால்தான் அவன் மேலும் பிரயாணஞ் செய்யலாம். மனைவியைத் தேடிப் பிடிப்பதையே மேற்கொண்டவனாகையால் இடுக்கணுக்கு இளைக்காமல் அந்த மலையை ஏறத் தொடங்கினான். அம்மலை பனியினால் மூடப்பட்டு இருந்தது. பனி வழுக்கிய படியால் ஏறுவது அசாத்தியமாக இருந்தது அரசிளங் குமரன் சலிக்கவில்லை. மலையின் உச்சிக் கருகே சென்றபோது, 'நான் ஒருதரம் தானே பார்த்தேன். மீட்டும் ஓர்கால் என் கண்ணுக்குப் புலப்பட மாட்டாயா' என்று வருந்தும் சத்தம் அவன் செவிக்கு எட்டியது. இங்கு மங்கும் சுற்றிப் பார்த்தான். இக்குரல் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. அரசிளங் குமரன் 'நிர்மானுஷியமான மலையின் மீது யார் இவ்வாறு வருந்துவது. அவன், அவ்வாறே துன்பமடையும் இன்னொருவன் கண்ணுக்குத் தோற்றுவது முறையன்றோ' என்று பலமாய்க் கூவினான் உடனே மெலிந்த தேகமுடைய ஆடவன் ஒருவன் மேற் சொல்லியவாறு பிதற்றிக்கொண்டு தன் கண்முன் வருவதை அரசிளங் குமரன் கண்டான். அவனை யார் என்று வினவியபோது, 'சிறிது காலத்திற்குமுன் யான் இந்தவழியே போய்க்கொண்டிருந்தேன். அப்போது ஓர் அழகுள்ளபெண் "நான் எரிந்து போகின்றேனே! நான் எரிந்து போகின்றேனே! என்னை யாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே! என்னையாரோ ஒருவர் கொளுத்துகின்றார்களே" என்று கதறிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்தேன்: அது முதல் அவளையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்றான். மலையின் மீதுள்ள ஆடவன் சொல்லியதைக் கேட்ட மன்னவன் மகன் தன் வரலாற்றை அவனுக்குச் சொல்லினான். மலையில் எதிர்ப்பட்டவன், 'மன்னவனே, இந்தக் குல்லாவை ஏற்றுக்கொள். இதை அணிந்து கொள்பவன் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படமாட்டான். அவனுக்கு மாத்திரம் எல்லாம் புலப்படும். இந்த அற்புதகுணம் பொருந்திய வஸ்து உனக்கு உபயோகப்படும்' என்று சொல்லி, குல்லாவை அரசகுமாரனுக்குக் கொடுத்தான். இராஜ குமாரன் வந்தனத்துடன் அந்தக் குல்லாவை ஏற்றுக்கொண்டு, மேலும் பிரயாணஞ் செய்யத் தொடங்கினான்.

(இன்னும் வரும்)

ஒரு தமிழ்ப் புலவர்.

TEMPERANCE

மதுபான விலக்கு

(முன் தொடர்ச்சி, பக்கம் - 48)

அன்பார்ந்த நண்பர்களே! மிஞ்சிய கேடுகளை விளைக்க வல்லதாகிய சதிமானமுள்ள மதுபானத்தால், நமது தேகம் கெட்டுப் போகும் விதங்களையும், மற்றும் ஏற்படக்கூடிய உகை நிந்தைகளையும், பழிபாவங்களையும் இன்னும் விரிவா யுரைத் திருக்கலா மெனினும், ஏதோ எம் சிற்றறிவுக் கெட்டிய மட்டில் சற்றுச் சொற்றனம். யாங் கூறிய சொற்ப விஷயங்களைக் கொண்டே மதுபானத்தின் தீமைகள் ஒருவாறு நன்கு விளங்கி யிருக்கும். இடுக்கண் நிறைந்த துடுக்கான மதுவைக் குடிக் தெதனு லெனப் பார்ப்போம்:

1. உற்சாகமும் உவகையும் பெறவெனச் சிலர் வார்கள்.

2. அதிக வேலைசெய்து களைப்படைந் திருக்கும் சிரமம் நீங்குவதற்காக அநேகர் மது உண்பார்கள்.

3. மனக் கவலையையும் வருத்தங்களையும் போக்கிக்கொள் ளப் பலர் கள்ளைப் பானம் பண்ணுவார்கள்.

4. நண்பர்களின் வேண்டு கோளுக் கிணங்கி இன்னும் சிலர் மதுபானம் செய்வார்கள்.

5. இலவசமாய்க் கிடைக்கும்போது ஏன் இதை விட-வேண்டுமென வேறநேகர் குடிப்பார்கள்.

6. மருந்துக்காக வெனப் பலர் குடிப்பார்கள்.

7. வேலையற்ற சோம்பேறிகள் ஓயாமல் குடிப்பதையே தொழிலாகக் கொண் டிருக்கின்றனர்.

மதுபானத்தை விலக்குவது எப்படி?

மதுபானம் செய்வதின் காரணங்களைப் பார்த்தோம். இனி மதுவை விலக்குவது எப்படி யென அறிந்துகொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகையால், அதனைக் கவனிப்போம்.

(a) உவகையும் உற்சாகமும் பெறவெனச்சிலர் மதுவருந்துவார்கள். இவர்கள் மதுபான மென்றால் எப்பேர்ப்பட்டதென் றுணரார்போலும். மதுவுண்பதால் சிறிது நேரம் உற்சாகம் உண்டாகு மென்பது மெய்யே. ஆனால், வரவர மயக்கம் உண்டாவது திண்ணம். இவ் விஷயங்களை யெல்லாம் முன்பே கூறியுள்ளன மாகையால் இங்கு அதைப் பற்றிச் சொல்வது அனாவசியம். வருஷோற்சவங்களிலும், திருவிழாக்களிலும் தங்கள் குடும்பங்களில் ஏதாவது சுபகாரியங்கள் நடைபெறும் போதும் மது உண்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டியதாவது: மது, களிப்பைத் தராது. அதற்கு விரோதமாய் கேட்டைத்தரும், உற்சாகம் அடைய, வினோதமான விளையாட்டுக்களும், தமாஷான பேச்சு வார்த்தைகளும், நல்ல புஸ்தகங்களும் எத்தனையோ ...மாக உதவும் அவைகளை விவரிக்கலா மெனினும் விஷயப் ...க்கிற் கஞ்சி விடுத்தனம்.

...) அதிக வேலை செய்து களைப் படைந்திருக்கும்போது ... நீங்குவதற்காக உபயோகிக்கிறவர்களே! நாடோறும் ... உழைக்கும் கூலிக்காரரே! களைப்பு நீங்கு மெனக் ...ருந்த வேண்டாம். அது பெரிய அல்லலை உண்டாக்கு ...ன்பது திண்ணம். யாம் சொல்வதைக் கேளுங்கள் :— வேலை செய்து அலுத்துப் போயிருக்கும்போது நேரே வீட்டுக்கு வந்து வெந்நீர் ஸ்நானம் செய்து, குடிக்கும் காசைக்கொண்டு, நல்ல பலந்தரும் உணவுப் பதார்த்தம் வாங்கிச் சமைத் துண்டால் தேஹம் பலப்படுமல்லவா? வீட்டிலுள்ளவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்களல்லவா? இரவில் நல்ல நித்திரை வருமல்லவா? ஆதலால் இந்த நல்ல முறையை விட்டு மதுவருந்துவதால் என்னென்ன கேடுகள் விளையும்! ஆதலால், நண்பரே! இனி மது அருந்த வேண்டாம்.

(c) மனக் கவலையும் வருத்தமும் உடையவரே! மனக் கவலையை மதுபானம் போக்குமோ? ஒருகாலும் போக்காது. மனக் கவலைதீர நல்ல சிநேகிதருடைய நட்பும் உற்சாகமாக தமாஷான பேச்சுகளும் ஏற்ற சாதகம். ஆகையால் வருத்தத்தை மது நீக்கு மென்பது அபத்தம். அம் மதுவை உட்கொண்டால் அதிக வருத்தம் உண்டாகும். இது அநுபவ சித்தம்.

(*d*) நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி மது வுண்போரே! மதுவால் நீங்கள் நாணங் கெட்டு துன்பப்பட்டு வருந்தும் போது குடிகாரரான நண்பர் உதவுவார்களோ? நஞ்சை யுண்டால் கட்டாயம் செத்துப் போவோமல்லவா? நஞ்சை நமது நண்பனொருவன் கொண்டு வந்து, இதை உட் கொண்டால் ஒரு கேடும் வராது, இதை உட் கொள்ளாவிடில் என் நட்பை இழந்து விடுவா யென்று சொல்லி, நஞ்சைக் கொடுத்தால், சாப்பிடுவீர்களோ? அப்படிப்பட்ட துரோகியான நண்பனை என்ன செய்வீர்கள்? உங்கள் மனச் சாக்ஷியைக் கேட்டால் திவ்யமான பதிலை யறிந்துகொள்ளலாம். நஞ்சு சரீரத்தைமட்டும் கொல்லும், மது சரீரம் ஆன்மா இரண்டையுங் கொல்லும்; நஞ்சுக்கு மருந்துண்டு, மதுவுக்கோ மருந்தில்லை யென்பதை நன்றாய் உணர்ந்து, நஞ்சினுங் கொடியதாகிய மதுவை யருந்துவதை விட, அந்த மதுவை உங்களுக்குக் கொடுக்கும் நண்பரை விட்டு விலகல் மாண்பன்றோ? ஆகவே, குடியருடைய நேசத்தை முற்றும் விலக்கவேண்டும்.

(*e*) இலவசமாய்க் கிடைக்கும் போது ஏன் இதை விட வேண்டு மென உண்பவர்கட்கும் மேற்கூறிய காரணத்தையே மீண்டும் உரைக்கின்றோம். 100 ரூபா கொடுக்கிறேன், இந்த சர்ப்பத்தினிடம் கடிபட்டு இறந்து போவென வொருவன் சொன்னால், பண ஆசைப்பட்டு பாம்பினிடம் கடிபடுவாயா? ஆதலால் பாம்பினும் பல பங்கு கொடியதாகிய மது இலவசமாய்க் கிடைக்கும் போது உண்பது புத்தியீனம் வேண்டாம் வேண்டாம். இனியாவது புத்தியாய் நடந்துகொள்ளுங்கள்.

(*f*) மருந்துக்காக வென மதுவை யுண்போர், மதுவின் விஷத்தன்மையை யுணர வேண்டும். மதுகலந்த மருந்து எதுவும் நச்சுத் தன்மையுடைய தெனக் கைதேர்ந்த வைத்யர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். துவக்கத்தில் எதற்காக வானாலும் சரி, மதுவருந்துதல் தீமையே. இப் பழக்கம் எப்படியாவது வேரூன்றி நிலைத்து விடும். 'தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டில்' ஆதலால் கவனியுங்கள்.

(*g*) ஓயாமல் குடிக்கும் வேலையற்ற சோம்பேறிகட்கு யாம் இதுகாறுங் கூறியுள்ள விஷயங்களையே நினைவு கூரட்டும். ஏதோ விளையாட்டுக்காக, காலப் போக்கில்லாமல், வேலை-

யற்றுப் போய் இவன் எழுதியிருக்கிறான். இவனுக்கு வேறு வேலையில்லையா? இதைக் கேட்டு யார் குடியை நிறுத்தப் போகிறது, என அநேகர் எண்ணுவார்கள். அவர்கட்கு ஏற்ற பதில் சொல்லப் புகின் பெருகுமென விரிவஞ்சி விடுத்தனம். அங்ஙனம் எண்ணுகிறவர்கள், அறியாமையினால் துஷ்டருடைய வாளுக் கிரையாகும் சிறுவரை நோக்கி அந்த இடத்துக்குப் போகவேண்டாம், போனால் கட்டாயம் மடிவீர்களென வுரைக்கு மொருவனை துரை கொள்ளாது, மீட்டும் அவ்விடம் சென்று மடியும் சிறுவரைக் கண்டு களித்து, சிறுவரை எச்சரித்த மனிதனை வைது துரத்தும் மா கொடியரின் குருக்கள் தாம்.

இது நிற்க, மதுபானத்தை விலக்க யாங் கூறிய இக் காரணங்களுக் கெல்லாம் முக்கிய காரணம் ஒன்றுள்ளது. அதை யநுசரிப்பவர் க்ஷேம மடைவார்கள். அது அவரவரிடத்தே யுள்ளது. அஃதாவது, 'அவர்களின் மனதுதான்' 'மனமுண்டேல் வழியுண்டு' ஆ! எமது நண்பரே! நன்றாய்க் கண்டு பிடியுங்கள். இவ்வளவு கேட்டை விளைக்கும் மதுவை யருந்தல் எவ்வளவோ மதியீனம். உடனே பிரதிக்கினை செய்ய வேண்டும். நீங்கள் மதுவுண்பது சரியான காரியமா வென இருதயத்தில் கைவைத்து மனதைக் கேளுங்கள். நல்ல, நேர்த்தியான பதில் வரும். நேசரே 'இனி இன்றுமுதல் என்றும் மதுவை யருந்துவதில்லை, சத்தியமாய் அருந்துவதில்லை.' என்று உடனே வாக்குக் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கொடுத்த வாக்கு யார் முன்னெனிலோ? சர்வ வியாபியான சர்வேஸ்வரன் முன்னிலையிலேயே. ஆதலால், உடனே பிரதிக்கினை செய்ய வேண்டும். மது உண்பவர் எவ்வளவு கண்ணுக்குக் கண்ணான நேயராயினும் சரி, அவர்களின் சிநேகத்தை அறவே நீக்கவேண்டும். தந்திரமாய் வந்து உரையாடி மயக்கப் பார்ப்பார்கள். ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும். விசேஷமாய் மதுபானக் கடைகளின் பக்கம் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் போகக் கூடாது. போக நேரிடின், அந்தக் காந்தம் கட்டாயம் இரும்பு போன்ற குடியரை இழுத்துக் கொள்ளும். இது மெய்யாகவே நடந்த துக்ககரமான விஷயம். ஆதலால் அப்பக்கங்களில் போகவே கூடாது. பாடுபட்டு உழைக்கிறவர்கள், கருமமே கண்ணாயினார் ஆகிய இவர்களுக்கு கள்ளிச்சை உண்டாகாது.

நேயரே! யாம் முன்பு கூறியபடி அநுஸரிப்பீரால் எண்ணிறந்த நன்மைகள் விளையும். நீங்களும், உங்கள் குடும்பத்தாரும் க்ஷேம மடைவீர்கள். நேயரே, இதனை அநேக முறை சாவதானமாய் வாசித்து யோசித்து மதுவைத் துவேஷித்துப் பயன் பெறுவீர்களாக! எல்லாம் வல்ல விறைவனி னருளால் மதுவின் தீமையை யாவரும் நன்குறப் உணர்ந்து, அதை முற்றும் நீக்கி இம்மையில் நோயற்ற வாழ்வும், சகல சௌபாக்கியங்களும், மறுமையில் வீடுபேறும் பெற்று வாழ்வார்களாக!

N. B.—இதனை யெமக்கு அரிதிற் கிடைத்த அவகாச காலங்களிற் றொகுத்து வரைந்தமையின் பிழைகள் பல விருத்தலுங் கூடும். நல்லறிவாள ரவற்றினைத் திருத்தி எம்மை மன்னிப்பாராக. இவ் வற்ப விஷயத்தை 'நல்லாசிரியனில்' பதித்து எம்மை மஹிமைப்படுத்திய ஸ்ரீமான் கா. நமச்சிவாய முதலியா ரவர்கட் கெமது முனமுவந்த வந்தன மளிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேம். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

M. அடைக்கல சாமி,
ஹெட்மாஸ்டர், போர்டு ஸ்கூல்,
திருநகரையூர்.

WAYSIDE REFLECTIONS: A STORY IN NATURE

உலாவுகையில் உய்த்துணர்வு

சமீபகாலத்தில் ஒருநாள் யானும் எனது நண்பர்கள் பால் பிள்ளை யவர்கள் (Naturalist and Taxidermist), நரசிம்ஹம் பந்துலு அவர்கள் (Telugu Pandit, Queen Mary's College, Madras) ஆகிய இருவரும் ஒய்வுக் காலத்தில் மேரி மகாராணியார் கலாசாலைக்கு அருகிலுள்ள ஒரு சோலையில் உலவச் சென்றிருந்தோம். அங்கு உலவிக் கொண்டே இடந்தோறும் பார்த்து வருகையில் ஓர் இடத்தில் ஒரு குளவி (Wasp) அதிவேகமாகப் பறந்து திரிந்துகொண்டு இருந்தது. அதின் பரபரப்பைப் பார்த்ததும், அது என்ன செய்யப் போகிறது என்று அறிய எங்களுக்கும் ஆவல் உண்டாயிற்று. அதனால் அதன் செய்கையை விடாது கவனித்துக்கொண் டிருந்தோம்.

அக் குளவி அதிக ஊக்கத்துடன் பறந்துகொண் டிருக்கையில் பிள்ளைப் பூச்சி (Field Cricket) ஒன்று தன்னிடம் விட்டுத் தரையினின்றும் வெளியேவந்தது. அதைக் கண்டதும் குளவி அதன்மேற் பாய்ந்து தன் கால்களால் பற்றிக் கொண்டு, தன் உடலின் பின்புறத்திலுள்ள கொடுக்கினுல் அப் பிள்ளைப் பூச்சியின் உடலில் கொட்டிற்று. அதனுல் அப் பூச்சி துடிதுடித்து உயிர் சோர்ந்து பிணம்போல் கிடந்தது. நாங்கள் இருவரும் அப் பூச்சி இறந்ததென்றே எண்ணினேம். பால் பிள்ளைமட்டும் அது இறக்கவில்லை, மூர்ச்சையடைந்து செயலற்றுக் கிடக்கிறது என்ருர். அனுபவமுள்ள அவர் சொல்லியும் எங்களுக்கு அவ்வளவாக நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

பிறகு அக் குளவி முன்னிலும் பதின்மடங்கு வேகமாகப் பறந்து பூமியைப் பலவிடங்களிலும் தொட்டுப் பார்த்தது. முடிவில் ஓர் இடத்தில் ஒரு சிறு துவாரம் தோன்றியது. அந்தத் துவாரத்தைக் குளவி தன் கால்களால் ஆழத் தோண்டிற்று. பூமி உறுதியாக இருந்தமையால விரைவில பள்ளம் ஏற்படவில்லை. குளவி தன்னுல் ஆனமட்டும் தோண்டிப் பார்த்தது. அது தோண்டும்போது மற்ருெரு காரியத்தையும் விடாமல் செய்து கொண்டே யிருந்தது. அது என்னவெனில், குளவி பள்ளந் தோண்டிக்கொண்டு இருக்கையில் அடிக்கடி பிள்ளைப்பூச்சியண்டை வந்து அதன்மேல் உட்கார்ந்து விட்டுப் போய்ப் பள்ளந் தோண்டிக்கொண் டிருந்தது. அக் குளவி தன்னுல் ஆனமட்டும் முயன்றும் அதற்கு இஷ்டமானபடி பள்ளம் ஏற்படவில்லை.

குளவி இவ்வாறு கஷ்டப் பட்டுக்கொண் டிருக்கையில், பிணம்போற்கிடந்த பிள்ளைப் பூச்சியைச் சில எறும்புகள் சுற்றிக் கொண்டன. மற்றும் சிறிது நேரத்திற்குள் எண்ணிறந்த எறும்புகள் அப் பிள்ளைப் பூச்சியைச் சூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டு இழுத்துக் கொண்டு போயின. குளவி திரும்பவும் அந்தப் பிணத்தண்டை வந்தது. பிணமோ பிறர் வசத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதைப் பார்த்தது. பகைவரோ பலத்திருக்கிருர்கள் என்பதைக் குளவி உணர்ந்து, இனி தான் அதன்மேல் ஆசை வைப்பது தகாதென்று எண்ணி விரைந்து பறந்து வேருேர் இடம் போய்விட்டது.

எமனுக்குச் சமமான எறும்புகளிடம் அகப்பட்டுக்கொண்ட பிள்ளைப் பூச்சி கொஞ்சம் கால்களை அசைக்கத் தலைப்பட்டது. எறும்புகள் அதைக் கண்டு இறுகப் பிடித்துக்கொள்ளத் தலைப்பட்டன. அதற்குள் பிள்ளைப் பூச்சி தூங்கி எழுந்தவன் போல் கால்களையெல்லாம் நன்றாய் உதறிக்கொண்டு உடலையும் அசைத்துப் புரட்டி, தன்னைப்பற்றிக்கொண்டிருந்த எறும்புகளையெல்லாம் துரும்புகளாகச் சிதறியடித்தது. எறும்புகள் அத்தனையும் சிதறிப்போய்விட்டன. எமன் கையில் அகப்பட்டு இன்னலடைந்த பிள்ளைப் பூச்சி தப்பிப் பிழைத்து அருகிலிருந்த ஒரு புழுதிக்குள் புகுந்து பிழைத்துப்போயிற்று. எமன் கையிலகப்பட்ட உயிர் தப்புமா என்னும் பழமொழிக்கு விரோதமாக இப் பிள்ளைப் பூச்சி, உயிர் பெற்று இன்பமடைந்ததன்றோ. ஆசிரிய நேசர்கள் இந்த நிதர்சனத்தால் சில உண்மைகள் நமக்குப் புலப்படுகின்றன. அவையாவன :

1. குளவி தன் இரையைக் கொன்றுவிடாமல், அதன் உடலில் விஷப்பிரயோகம் செய்து, அதைச் செயலற்றுக் கிடக்கச் செய்து, தன்னிடம் கொண்டுபோய் அதை உட்கொள்ளும் என்பது தெரிகிறது. இங்கே மற்றோர் உண்மையை உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். 'குளவி புழுவைத் தன் இனம் ஆக்குகிறது, என்னும் வாக்கியம் வழங்குகிறது. உயிர்நூற் புலவர்கள் இதன் உண்மையைக் கண்டறிந்து, 'குளவி தான் இடும் முட்டையிலிருந்து வெளிவரும் புழுவுக்கு ஆகாரமாக வெளியிலிருந்து ஒருவகைப் பச்சைப் புழுவைக் கொண்டுபோய், தன் கூட்டில் வைக்கிறது. குளவி தன் கூட்டில் வேறு புழுவை வைக்கும் விதத்தைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்: இந்தக் குளவி இந்தப் பிள்ளைப் பூச்சிக்கு விஷமூட்டியதுபோலவே, குளவிகள் தாம் கொண்டுபோகும் புழுக்களுக்கும் விஷப்பிரயோகஞ் செய்து, மயக்கமடையச் செய்து கூட்டிற்குள் கொண்டுபோய், அதற்கென்று திரட்டிவந்துள்ள களிமண்ணில் தான் கொண்டுவந்த புழுவை ஒட்டவைத்து, தன் கூட்டின் கதவை லேசாக மூடிவிட்டுப் போய்விடுகிறது. இவ்வாறு ஒட்டப்பட்டிருக்கும் புழு சிறிது நேரத்திற்குள் மயக்கந் தெளிந்து, இடம்விட்டுப் பெயர முடியாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கும். இதற்குள் குளவியிட்ட முட்டையிலிருந்து புழு வெளி வந்து, தன் தாய் தனக்கென்று அமைத்து வைத்துள்ள பச்சைப் புழுவாகிய உணவை

உட்கொண்டு, வளர்ந்து, சிறிது நாட்களில் சிறகடைந்து, கதவை உடைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்து பறந்து போகிறது' என்று கூறுகிறார்கள். குளவி புழுவைக் கொல்லாமல் விஷப் பிரயோகஞ் செய்து அதை மயக்க வைத்து, மண்ணினுல் ஒட்ட வைக்கிறது என்னும் விஷயம் நன்கு கவனிக்கத்தக்கது. குளவி தான் கொள்ளும் ஜந்துவின் சக்தியை உணர்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி விஷப்பிரயோகம் செய்கிறது. அதிகமாக விஷமூட்டினுல் அந்த ஜந்து இறந்துவிடும் என்பதும் குறைவாக விஷமூட்டினுல் அந்த ஜந்து தப்பித்துக்கொண்டு போய்விடும் என்பதும் குளவிக்கு நன்ருகத் தெரியும். ரண வைத்தியர்கள் நோயாளியின் உடலைக் கீறிச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமானுல் நோயாளிக்கு மயக்கங் கொடுத்துக் கீற ஆரம்பிக்கின்றனர். அப்போது மயக்கங் கொடுக்க ஒரு வைத்தியரும் கீறுவதற்கு ஒரு வைத்தியரும வேண்டும். மயக்கங் கொடுப்பவர் அதி ஜாக்கிரதையாகக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் கொடுத்துக் கொண்டே நோயாளியின் நாடியை பரீக்ஷித்துக் கொண்டே இருப்பார். அப்படிப்பட்ட திறமை இந்தக் குளவிக்கு இயற்கையில் அமைந்திருக்கிறது. உற்றுநோக்கினுல் இந்தத் தந்திரத்தை வைத்தியர்கள் குளவி முதலிய ஜந்துக்களிடத்தினின்றே உணர்ந்திருக்கலா மென்று ஊகிக்க இடமுண்டு.

இது நிற்க, குளவி பிள்ளைப்பூச்சிக்கு விஷப்பிரயோகஞ் செய்துவிட்ட பிறகு துவாரஞ்செய்ய முயல்வானேன் என்று நீங்கள் எண்ணலாம். அது ஏன் எனின், தன் இரையை ஒரு க்ஷேமமான இடத்தில் சேமித்துவைத்து, பிறகு அதை உண்ண எண்ணங்கொண்டு அப்படிச் செய்கிறது என்று யாங்கள் எண்ணினேம். மிஸ்டர் பால் பிள்ளை யவர்கள் 'அப்படியல்ல, குளவி தான் முட்டையிடும் சமயம் நேர்ந்தபோதுதான் இவ்வளவு பரபரப்பாக வேலைசெய்யும். அதனுல், இந்தப் பிள்ளைப் பூச்சியைத் தக்க இடத்தில் சேமித்து, அதன்மேல் முட்டையிட்டுப் போய்விடும். பிறகு அந்த முட்டையிலிருந்து புழு வெளிப்பட்டு இந்தப்பிள்ளைப் பூச்சியைத் தின்று வளர்ந்து சிறகடைந்து போகும்' என்று கூறினுர். பிறகு அது உண்மையென்றே எங்களுக்கும் பட்டது. அவரே மற்ருெரு நியாயமுங் கூறினுர். அது என்னவெனில்,' பிள்ளைப்பூச்சியைக் கண்டகுளவி அதைவிஷமூட்டிக் கிடக்கச்செய்து, அது தங்கியிருந்த இடம்

சமீபத்திலேயே இருக்கும் என்று தடவிப்பார்த்து அங்கே இன்னும் சில பூச்சிகள் இருக்கும் என்று எண்ணுகிறது' என்றார். பின்னால் சொன்ன அவ் விஷயம் அவ்வளவு உண்மை யென்று புலப்படவில்லை. கிடைத்ததை விட்டு கிடைக்காததற்கு இப்படி முயன்று, இருந்ததையும் போக்கடித்துக்கொள்ளுமா—இராது.

குளவி தன் இரையை விஷமூட்டிக் கொன்றுவிடாமல் ஏன் மயக்கம் கொள்ள வைக்கிறது என்று நீங்கள் சந்தேகிக்கலாம். அந்த இரையைத் தான் உட்கொள்ளுவதானாலும் தன் குஞ்சுகளுக்காக அமைத்து வைப்பதனாலும் அந்த இரை கெடாமல் இருக்கவேண்டும். அதனால் அப் பூச்சியைக் கொன்றுவிட்டால், தான் இடும் முட்டையினின்றும் புழு வெளிப்படு முன் அந்த இரை அழுகிக் கெட்டுவிடும். அதனால் தன் முட்டைக்கும் புழுவுக்கும் நாசம் நேரிடும் என்பதைக் குளவி உணர்ந்திருக்கலாம். தான் உடனே உட்கொள்ள வேண்டுமானால் ஒருகால் அதைக் கொன்று தின்னவுங் கூடும்.

குளவி பள்ளந் தோண்டும்போது அடிக்கடி பிள்ளைப் பூச்சியண்டை வந்து அதைத் தொட்டுப்பார்த்து விட்டு போவது எதற்கு என்று நினைப்பீர்கள். அதற்கு இரண்டு நியாயங்கள் தோன்றுகின்றன. ஒன்று — தான் அந்தப் பூச்சியைச் சேமித்து வைப்பதானால் அதைப் புதைக்கப் போதுமான பள்ளம் ஏற்படுகிறதா என்பதை உணர அடிக்கடி அந்தப் பூச்சியின் உடல் அளவை அளந்து பார்க்கிறது என்று கூறலாம். இன்றேல், தான் தேடிய இரையை வேறெவரும் கவர்ந்து கொண்டு போகாதபடி அடிக்கடி வந்து கவனித்துக்கொள்ளுகிறது என்பது மற்றொன்றாக இருக்கலாம். அன்றி, அப்பூச்சி மயக்கந் தெளிந்து போய்விடப் போகிறது என்று கவனிக்கவும் இருக்கலாம். அன்றி அம்பூச்சி மயங்கந் தெளிந்து போய்விடப் போகிறது என்று கவனிக்கவும் இருக்கலாய்.

இப்படியே இன்னும் அநேக அரிய விஷயங்கள் இந்த ஆராய்ச்சியால் விளங்குகின்றன. ஆசிரிய நேசர்காள் வெளிப் பாடம் போதிக்கப் பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு போகும் போது இத்தகைய அரிய விஷயங்களை ஆராய்ந்து அறியத் தூண்டவேண்டும். அந்த விஷயங்களையே பாடசாலையில் வியாசமாக எழுதச் செய்தால் விஷய உணர்ச்சியும் வியாசம் எழுதும் முறையும் நன்கு அமையும்.

பத்திராதிபர்.

நல்லாசிரியன்

VOL. 13] JUNE 1917 [NO. 1 PAGE 14

பிழை திருத்தம்.

2. கணக்கு — $96 \div 8$.

$$
\begin{array}{l}
(a)\ (b)\ (c) \\
8)\ 96\ (12 \\
\quad\ 8 \\
\quad\ \overline{16} \\
\quad\ 16 \\
\quad\ \overline{\ 0}\ (d)
\end{array}
$$

இதில் (a) அல்லது 8 "வகுக்கும் எண்"
(b) ,, 96 "வகுக்கப்படும் எண்"
(c) ,, 12 "ஈவு"
(d) ,, 0 "மீதி"

என்று பெயர்.

ஷை வகுத்தல் கணக்கை சரி பார்க்கும் வழி.

$a = b \div c = 96 \div 12 = 8$

அல்லது $(b - d) \div c = (96 - 0) \div 12 = 8$

$b = a \times c = 8 \times 12 = 96$

அல்லது $c \times a = 12 \times 8 = 96$

அல்லது $(a \times c) + d = (8 \times 12) + 0 = 96$

$c = b \div a = 96 \div 8 = 12$

அல்லது $(b - d) \div a = (96 - 0) \div 8 = 12$

$d = b - (a \times c) = 96 - (8 \times 12) = 0$

அல்லது $b - (c \times a) = 96 - (12 \times 8) = 0$

பிள்ளைகள் இந்த வழிகளைக் கொண்டு வகுத்தல் கணக்கை தாமே சரிபார்க்கப் பழகச் செய்தல்.

ஷை கோடிட்ட இடத்தில் × குறிக்குப் பதில் + குறியாக திருத்திக்கொள்க.

S. GOPALA ROW,
Assistant, Board Muhamadan,
Elementary School, Aravakurchi,
Karur Range.